

Édes Kálmán!

Későn ismetelek meg, és olyan hamar elveszítettelek. Egy igazi barátot. Akkor, több mint 10 évvel ezelőtt még négyen voltunk. Hamvaid előtt azóta már csak két özvegy áll. Itt hagyatok minket, Láng után te is, ti két bozontos, szakállas, füstölgő fantasztikus ember. Az eszemmel tudom, hogy nem így van, a szívemmel mégis úgy hiszem, ott ültök egy felhő szélén és kvaterkázatok szivar és a saját kézzel sodort cigaretta füstjében.

A sors legalávalóbb húzása nem csak az volt, hogy téged ilyen hamar elvitt közülünk, de hogy éppen az agyadat támadta meg. Egy olyan „csodálatos elmét”, amilyen keveseknek adatik meg. Egy igazi reneszánsz elmét, a szó minden értelmében. Aligha volt olyan területe az életnek, amelyről ne tudtál volna sokat vagy még többet. Igazi humanista voltál. Számodra mindenki gondolkodó, racionális és érző lény volt. Akkor is, ha mind gondolkodásában, mind racionalizmusában jóval kevesebb volt nálad. Tudtál szerény lenni és bőven volt is mire szerénynek lenned.

Az, hogy mindezt csodáltam benned, az magától értetődő. De én most a baráthoz beszélek, egy olyan baráthoz, amilyen ritkán adatik meg az ember életében. Akivel egyszerűen jó volt együtt lenni. Jó volt együtt kirándulni, kutyázni, nyaralni, szilveszterezni, beszélgetni, játszani, vagy csak egyszerűen csendben lenni. Akinek jó volt hallani a gyönyörű hangját és talán még annál is jobb a szívből jövő nevetését. Mint ahogy Müller Péter írta: „szívből csak a mélységesen bölcs ember tud nevetni.” És jókat vitatkozni is igazán csak a bölcs emberrel lehet.

No meg játszani is. Imádtad a társasjátékokat. De tudtál bosszankodni is. Mert akárhogyan variáltunk, végül mindig Kinga győzött. Mert mindig rohadt szerencséje van, dörmögted.

Ilyenkor már rég lefoglaltuk a remélhetően tűzijáték- és petárdamentes szilveszteri szállásainkat, hogy a kutyáink is békésen ünnepelhessenek. Mennyi helyen voltunk együtt, emlékszel? Mecseknádasd, Bükfürdő, Lajosmizse, Tata... Tata, ahol egy kölcsönbe kapott orvosi rendelőben húztuk meg magunkat, mert a Covid miatt lemondták a szállásunkat. Ez volt a legezotikusabb szilveszterünk. Csaptunk is nagy dorbézolást egy két és fél decis üveg pezsgővel.

Honnan tudhattuk volna, hogy ez lesz az utolsó közös szilveszterünk.

Kálmi, velünk vagy most is és ez mindig is így lesz.